

วิถีเมืองและความเป็นปัจเจกในวรรณกรรมไทยร่วมสมัย: การศึกษาเปรียบเทียบ 29 กุมภาพันธ์ และ เด็กกำพร้าแห่ง สรวงสวรรค์*

สุรเดช โชติอุดมพันธ์**

บทคัดย่อ

การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนวนิยายเรื่อง 29 กุมภาพันธ์ ของเกรียงไกร
วชิรธรรมพรและ เด็กกำพร้าแห่งสรวงสวรรค์ ของภาณุ ตริยเวช ทำให้เข้าใจถึง
สภาพของเมืองที่เข้ามากำหนดลักษณะของความเป็นปัจเจกของตัวละครในพื้นที่
เมือง อย่างไรก็ตาม ในขณะที่นวนิยายเรื่อง 29 กุมภาพันธ์ แสดงให้เห็นถึงการยอมรับ
ซึ่งชะตากรรมของความโดดเดี่ยวและสิ้นหวัง อันเนื่องมาจากสภาพการดำรงชีวิตใน
เมืองที่เน้นซึ่งภาวะความเป็นปัจเจกและความแตกต่าง นวนิยายเรื่อง เด็กกำพร้า
แห่งสรวงสวรรค์ กลับเผยให้เห็นถึงความสามารถของตัวละครที่เข้าไปจัดการและ
ควบคุมชะตากรรมของครอบครัวข้างใต้ เนื่องจากพิจารณาว่ากฎเกณฑ์และความจริงที่
เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองนั้นเป็นสิ่งประกอบสร้างของมนุษย์

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง มหานครและวิถีเมืองในบันเทิงคดีไทยร่วมสมัย ซึ่ง
ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายวิจัย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโครงการ
ส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษาและการพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติของสำนักงาน
คณะกรรมการอุดมศึกษา (รหัสโครงการ HS1025A)

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

Urbanism and Individuality in Contemporary Thai Literature: A Comparative Study of *29 February* and *Heavenly Orphans*

Author : Suradech Chotiudompant

Abstract :

This comparative study of *29 February* (*Yi Sip Kao Kum Pa*) by Kriangkrai Wachirathammaporn and *Heavenly Orphans* (*Dek Kampra Haeng Suangsawan*) by Phanu Traiwet reveals how an urban setting determines the formation of individuality among the city-dwelling characters. However, while the former displays the fatalistic acceptance of loneliness and despair that befalls all the novel's major characters, the latter shows the ability of a character who manages to rise above such fatalism and control the fate of those around him due to his understanding that urban rules and reality are human constructs.